

Ngày Chúa Nhật sắp đến là ngày Lễ Lá, kỷ niệm ngày Chúa Giê-xu vào thành Giê-ru-sa-lem, để dân chúng tiếp đón Ngài bằng những bông nhài và lá kẻ hái bên đường. Mời quý vị đọc câu chuyện Phúc Âm nói về ngày Lễ Lá và ý nghĩa của ngày Lễ này đối với chúng ta.

Thánh Kinh ghi lại câu chuyện Chúa Giê-xu vào thành Giê-ru-sa-lem trong ngày Lễ Lá như sau:

Chúa Giê-xu đem các môn đồ lên Giê-ru-sa-lem. Đến làng Bê-pha-giê và Bê-ta-ni trên sườn núi Ô-liu, Chúa bắt hai môn đồ đi trước: "Các con đi thỉnh đến làng trước một con lừa, và vào làng thỉnh một con lừa con chừa ai cưỡi đang cưỡi đó. Con mở dây dắt nó về đây. Nếu có ai hỏi, các con trả lời: Chúa cần dùng nó." Hai môn đồ vâng lời ra đi, quả nhiên mọi việc xảy ra như lời Chúa dặn báo. Thỉnh xong ngựa lừa, người chừa hỏi: "Các ông mở dây làm gì?" Hai môn đồ đáp: "Chúa cần dùng nó." Họ đến lừa và cho Chúa Giê-xu, lột áo mình trên lưng nó, nâng Ngài lên cưỡi. Dân chúng trải áo dọc theo đường Chúa cưỡi lừa đi qua. Lúc đến quảng đường xuống dốc núi Ô-liu gần Giê-ru-sa-lem, đám môn đồ đồng loạt vào đi vào tung hô ca ngợi Thiên Chúa Đấng vinh quang phép lạ Chúa Giê-xu thực hiện: Hoan hô Vua Trời, sự giáng Thiên Chúa Đấng vinh quang thái hòa! Thiên Chúa Đấng quang vinh!" Nghe mọi người hát bài Biệt Lễ trong đám đông lên tiếng phàn nàn: "Xin Thỉnh bỏ môn đồ đang reo hò như thế! Chúa đáp: "Nếu họ im lặng, đá sẽ tung hô!"

Gần đến nơi, vào trong thành phố, Chúa liền khóc than: "Ngày nay Giê-ru-sa-lem đã biệt đãi kẻ thù và ghét kẻ thù, thái bình đang ở trong tay mà không chịu nhận lấy! Rồi đây quân thù sẽ đến cướp lấy bao vây phong tỏa, san bằng thành quách, tiêu diệt dân lành, không còn để cho hai viên đá chèn lên nhau vì thành phố này đã ghét kẻ thù Thiên Chúa Đấng dành cho mình (Phúc Âm Lu-ca 19:29-44).

Câu chuyện này cho chúng ta thấy ba điều quan trọng sau đây:

1. Chúa Cứu Thế Giê-xu là một vị vua được biệt

Đức biết rõ chúa là Chúa đã cỡi lừa vào thành Giê-ru-sa-lem. Xưa nay không người oai phong lắm liếc, không người lãnh oai hùng, không ai cỡi lừa bao giờ. Chúa Giê-xu đã vào thành như một vị vua nhưng là vị vua cỡi trên lưng lừa. Sự việc Chúa Giê-xu cỡi lừa vào thành Giê-ru-sa-lem là để làm thành lời tiên tri đã được viết trên hàng trăm năm trước. Con dân Chúa biết được vị cứu tinh của mình khi nào vị cứu tinh cỡi lừa vào thành. Vị cứu tinh cỡi lừa là người cỡi vị đi lừa mới người trông đợi. Chúng ta nhớ Chúa Giê-xu đến trên gian trong thời kỳ vùng Palestine bị La-mã cai trị và người La-mã nơi tiếp xúc với những đội kỵ binh oai hùng. Những danh tướng của La-mã cũng là những anh hùng cỡi ngựa a-thét giỏi. Cỡi trên lưng ngựa là hình ảnh của tàn bạo, hung hãn, chiếm đoạt. Chúa Giê-xu trái lại đã cỡi lừa vào thành Giê-ru-sa-lem, đó là hình ảnh của khiêm nhu và hòa bình. Thánh Kinh ghi: "Vua các người đang đến thăm, khiêm tốn cỡi lừa con." Chúa Giê-xu là vua nhưng là một vị vua khiêm tốn. Chúa không mang binh cỡi ngựa bạo lực như những tình thế. Gần lúc đến nơi đang nằm trong tay quân thù, dân chúng mong chờ một vị anh hùng cỡi ngựa a-thét mạnh mẽ, hô hào mọi người nổi dậy chống xâm lăng. Nhưng Chúa Giê-xu không làm như vậy, Ngài khiêm tốn cỡi lừa vào thành cho mọi người thấy tình thế của Chúa. Chúa Giê-xu đang muốn chinh phục lòng Bọn, nhưng Ngài không ép buộc, cũng không dùng bạo lực, Ngài muốn dùng tình thế của mình hóa Bọn đến Bọn tự nguyện đến với Ngài. Chúa Giê-xu đang mang những quặng của Ngài không phải bằng gươm đao, khí giới nhưng bằng tình thế. Tình thế đến để sẵn sàng chết cho mọi người mình thế. Trong ngày Lễ Lá Mùa Phục Sinh năm nay, chúng ta hãy nhớ đến vua Giê-xu cỡi lừa vào thành để ta nhớ đến Ngài là vị vua khiêm nhường đến sống khiêm nhường như Chúa và nhớ là để cho Ngài ngự vào lòng làm vua đời sống chúng ta nhớ đi vì con dân của Chúa ngày xưa đã làm, và đó cũng là ý nghĩa thật hai của ngày Lễ Lá chúng ta ghi nhớ sau đây.

2. Khi Chúa Giê-xu cỡi lừa vào thành như vậy thì dân chúng hai bên đường đã lột áo cho Ngài đi qua

Phúc Âm Ma-thi-ơ ghi: "Người khác bỏ nhánh cây trên đường để cho một Chúa." Phúc Âm Giăng thì ghi: "Mọi người cỡi cưỡi cảnh thiên tu đi đón Chúa." Chính vì vậy mà người ta quen gọi ngày này là ngày Lễ Lá. Khi nghênh đón Chúa như vậy, mọi người tung hô: "Hoan hô Vua Trẫm, sự gì của Thiên đàng." Điệu này đã làm cho giới lãnh đạo tôn giáo thời đó bất bình vì thấy Chúa được mọi người tôn trọng và còn hơn thì không ai để ý đến. Và họ đã bày tỏ phản ứng ngay. Họ nói với Chúa: "Xin Thầy bỏ môn đồ đường reo hò như thế!" Chúa đã trả lời họ như sau: "Nếu họ im lặng, đá sẽ tung hô!" Bọn thân mến, trong buổi phát thanh tuần trước, chúng tôi có nói với Bọn là mọi chúng ta đều mang Chúa, mang chính thân thể này và vì vậy chúng ta có phản phản phi ca tụng và cảm tạ Chúa. Sinh ra làm người mà không tôn thờ Đấng Tạo Hóa là chúng ta chừa trái cho Đức Chúa Trẫm nhưng gì thu được với Ngài. Giới lãnh đạo tôn giáo thời đó chỉ giới đạo bên ngoài, không muốn cho người ta suy tôn Chúa và Chúa đã cho họ một bài học cũng là bài học cho chúng ta. Bài học đó là dù ta có ca tụng tôn thờ Chúa hay không Chúa vẫn được ca ngợi. Ta không ca ngợi Chúa thì thiên nhiên cát đá núi đồi sông biển cũng sẽ ca

ngồi Ngài. "Nếu u hỏi tôi rằng, đá sẽ tung hô!" Tôi và tôi chúng ta ngày nay, Chúa cũng có thể nói: "Nếu các con yên lòng, không tôn thờ ta thì thiên nhiên sẽ đá vụn có thể tôn thờ ta vì ta đã tạo dựng nên chúng như ta đã tạo dựng các con vậy." Thiên nhiên sẽ đá hay muôn loài vụn vật bất buộc phải tôn thờ Chúa vì chúng là vật vô tri, còn chúng ta, đức Thưa ng Đức phú cho trí khôn, cũng có ý chí tự do để quyết định như thế nào, chúng ta có quyên hiến lòng tôn thờ Chúa hay không. Vì tôn thờ Chúa của chúng ta có giá trị đức biệt đó, giá trị tự nguyện, sẵn sàng, bằng ý chí của mình.

"Nếu u hỏi tôi rằng, đá sẽ tung hô," câu này cũng hàm ý rằng thiên nhiên vụn vật lúc nào cũng ca ngợi Chúa, còn chúng ta thì sao? Có thể nào chúng ta lại thờ thần nhiên trước sự cao cả vĩ đại của Ngài? Bạn có đến Công Viên Quốc Gia Yosemite bao giờ chưa? Yosemite là một vùng rừng núi gần Stockton và Modesto. Nơi đây Bạn sẽ thấy những ngọn núi đá vĩ đại mà trước những ngọn núi đá đó, con người chúng ta chỉ còn là những con kiến bé nhỏ. Nơi đây Bạn sẽ thấy rừng những ngọn núi đá đầy lúc nào cũng tung hô ca ngợi Thiên Chúa bởi vì nó cho ta thấy Thiên Chúa cao cả, vĩ đại vô cùng, chúng ta không thể nào không ca ngợi Chúa và những kỳ công của Ngài. Grand Canyon hay Yellowstone, và như Hồ Long hay đèo Hải Vân, đèo Cù cũng vậy, trước những hùng vĩ của thiên nhiên ta chỉ có thể nói đức của một đấng Chúa của chúng ta cao cả vĩ đại quá. Đức tôi lúc nào cũng ca tụng Chúa, còn ta thì sao? Ta có chịu thờ thần trước mặt Ngài hay vụn cho mình là thần của? Hãy nhớ, dù cho ta nhìn lòng, không tôn thờ Chúa thì vũ trụ vụn vật vụn thần trước Ngài. Ta lại thua kém cả cả cây và gỗ đá sao?

3. Bài học về các hội hay dịp tiến

Khi vào thành, Chúa đã khóc và thành như sau: "" Khó khăn của tôi, đó là tôi của con dân Chúa ngày xưa và cũng có thể là tôi của chúng ta hôm nay. Tôi không nghĩ là vô tình hay ngẫu nhiên mà Bạn nghe những trình bày hôm nay đâu. Thiên Chúa đang cho Bạn một cơ hội để Bạn tiến như Ngài. Ngài đã vào để làm một vị vua khiêm tốn yêu thương đến nỗi chết vì dân của mình. Ngài kêu gọi chúng ta đến với Chúa để nhận tình thương của Ngài. Nếu chúng ta cứ mãi từ chối Chúa, cơ hội sẽ không còn và khi ta ăn năn có thể đã quá muộn. Nếu Chúa là một cơ hội để tiến, những dịp tiến quan trọng nhất là dịp tiến biệt Chúa và tôn thờ Ngài. Chúa đã đưa Bạn đến đây, đã cho Bạn đức nghe tiếng nói này, hãy trở về với Ngài, hãy đeo đuổi tìm kiếm những giá trị thiêng liêng vĩnh cửu. Hãy cùng với vũ trụ vụn vật suy tôn Chúa là vua của đời sống. Hãy đến với Ngài hôm nay trước khi quá muộn!

Song song với dịp tiến hay nói đúng hơn, để chiểu với dịp tiến là sự mong manh của đời sống. Cho một cái chuyện mình như của thiên nhiên cũng để làm cho tất cả sự nghiệp thay đổi. Để sự mong manh và chóng qua như vậy nên chúng ta lại càng nên đeo đuổi những giá trị vĩnh cửu. Chúa Cứu Thế đã khóc và cảnh cáo con dân Chúa ngày xưa sau khi Chúa vào thành

Giê-ru-sa-lem nh sau:

Ri đây quân thù s đ n đ p lũy bao vây phong t a, san b ng thành quách, tiêu di t dân lành, không còn đ cho hai viên đá ch ng lên nhau vì thành ph n y đã kh c t c h i Thiên Chúa dành cho mình. S vì c đã x y ra đúng nh v y 40 năm sau đó, thành Giê-ru-sa-lem b quân La-mã san thành bình đ a.

D p t n đang đ n v i B n. Chúa C u Th đang đi vào cu c đ i c a B n và ch đ i B n. N u B n không tôn th Ngài, vũ tr v n v t cát đá cũng v n tôn th Ngài nh ng chính B n s tr m luân và h m t đ i đ i.. Chúa h a r ng: "Ai đ n v i Ta, Ta không bao gi xua đ i." Hãy đ n v i Chúa đ kinh nghi m tình yêu và ý nghĩa th t c a đ i s ng. Đ đ n v i Chúa, B n ch c n th a v i Ngài ngay gi phút n y nh ng l i nh sau:

L y Chúa, con cảm n Chúa đã t o d ng nên con. Cảm n Chúa đã ch u ch t th cho con. Xin Chúa tha t i cho con và ng vào tâm h n con gi n y. Con cảm n Chúa và c u nguy n nhân danh Chúa C u Th Giê-xu. A-men.

Ch "A-men" có nghĩa là mong mu n nh n đ c đ i u mình c u xin. Khi B n c u xin Chúa v i t t c lòng thành c a mình, Chúa s đáp l i và ng vào lòng B n.

M c s Nguy n Th

Ch ng Trình Phát Thanh Tin Lành